

27/10/2023

Μονή Αγίου Σάββα Ηγιασμένου: Με ικεσίες για ειρήνη στη Μέση Ανατολή εορτάστηκε η 58η επέτειος επανακομιδής του λειψάνου του Αγίου

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Χωρίς την προσέλευση του [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#) και με τη συμμετοχή ποιμνίου μόνο από τις περιοχές Βηθλεέμ, Μπετζάλλας και χωρίου των Ποιμένων εορτάστηκε φέτος η επανακομιδή του [ιερού λειψάνου του Αγίου Σάββα](#) του Ηγιασμένου στην ομώνυμη Ιερά Μονή στους Αγίους Τόπους.

Αιτία για τον περιορισμό στάθηκε η εμπόλεμη κατάσταση που επικρατεί μετά και

την έναρξη των εχθροπραξιών εδώ και 21 ημέρες στη Λωρίδα της Γάζας. Παρά το γεγονός ότι ο Μακαριώτατος Προκαθήμενος της Σιωνίτιδος Εκκλησίας δεν μετέβη στη Μονή, απέστειλε την προσφώνησή του στην οποία, μεταξύ άλλων, παρακαλεί και ικετεύει τον Άγιο Σάββα και την Υπεραγία Θεοτόκο όπως μεσιτεύσουν προς τον Χριστό να δωρίσει στον κόσμο και ειδικότερα στην περιοχή τους την ειρήνη και το μέγα του έλεος. Ζητούμενο για το οποίο προσευχήθηκαν άπαντες οι συμμετέχοντες στην ειδική, εξαιτίας των συνθηκών που επικρατούν, πανήγυρη σε μια από τις κοιτίδες του αρχέγονου Ορθοδόξου μοναχισμού.

Του πανηγυρικού εορτασμού που τελέστηκε χθες, Πέμπτη 13/26 Οκτωβρίου, προέστη ο **Μητροπολίτης Ελενοπόλεως κ. Ιωακείμ**. Συλλειτουργήσαν ο πνευματικός της Μονής π. Ευδόκιμος, ο Ηγούμενος της Μονής των Ποιμένων Μπετζάλλας Αρχιμανδρίτης π. Ιγνάτιος. Τους ύμνους απέδωσε ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών.

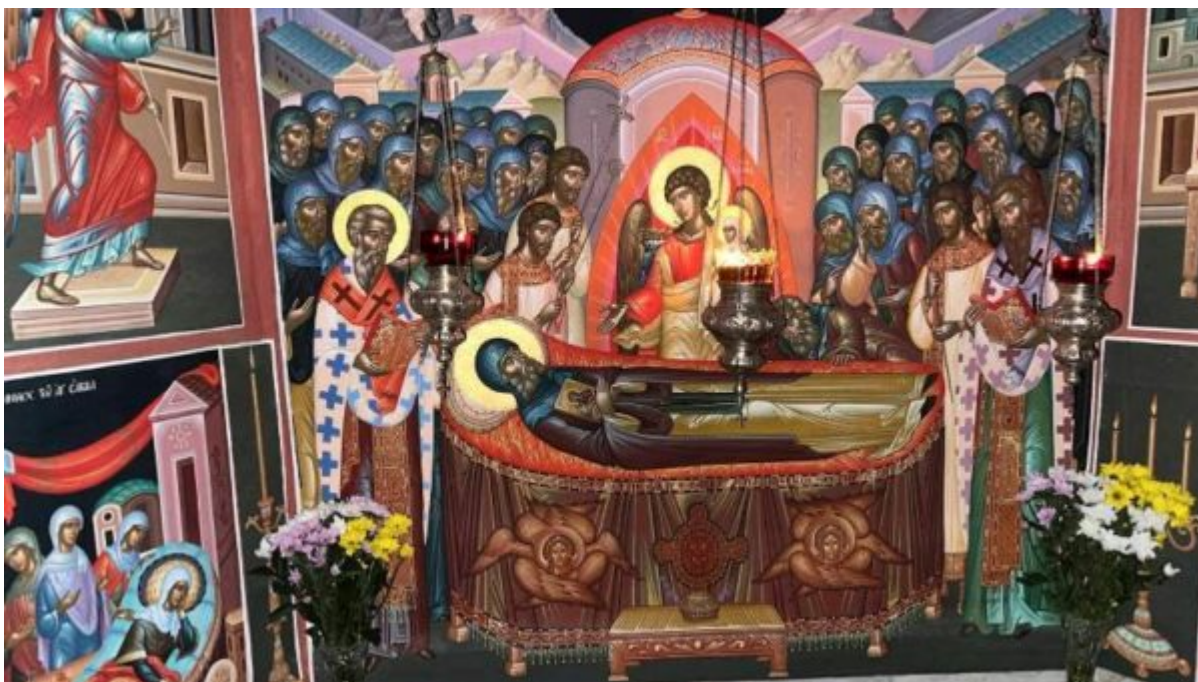
Η τιμή της Εκκλησίας στα ιερά λείψανα

Στην προσφώνηση την οποία απέστειλε ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος αναφέρεται αρχικά στην αποδιδόμενη τιμή που δίνει η Ορθόδοξη Εκκλησία στα ιερά λείψανα των Αγίων.

“Η υπό τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἀποδιδομένη τιμή εἰς τὰ ιερά λείψανα τῶν ἁγίων αὐτῆς ἀποτελεῖ πρᾶξιν πίστεως καί ὁμολογίας εἰς τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι κατά τόν θεῖον Παῦλον, «εἰ δέ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν οὐδέ Χριστός ἐγήγερται· εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15, 13-14).

Κατά τήν μαρτυρίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὰ λείψανα τῶν ἁγίων διακρίνονται διά τήν χάριν αὐτῶν, τήν ἐκπηγάζουσαν ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου λέγοντος: «ἔστι γάρ, ἔστι τόν μετά πίστεως

ένταῦθα παραγινόμενον μεγάλα καρπώσασθαι ἀγαθά· οὐδέ γάρ τά σώματα μόνον ἀλλά καί αὐταί αἱ θῆκαι τῶν ἀγίων πνευματικῆς εἰσι πεπληρωμένοι χάριτος. Εἰ γάρ ἐπί Ἐλισσαίου τοῦτο συνέβαινε, καί θήκης νεκρός ἀψάμενος τοῦ θανάτου τά δεσμά διέρρηξε καί πρός ζωήν ἐπανῆλθε πάλιν πολλῶ μᾶλλον νῦν ὅτε δασιλεστέρα ἡ χάρις, ὅτε πλείων ἡ τοῦ Πνεύματος ἐνέργειά ἐστι, καί θήκης μετά πίστεως ἀψάμενον πολλήν ἐκεῖθεν ἐπισπάσασθαι δύναμιν. Διά τοῦτο καί τά λείψανα τῶν ἀγίων εἶασεν ἡμῖν ὁ Θεός, βουλόμενος ἡμᾶς πρός τόν αὐτόν ἐκείνοις χειραγωγῆσαι ζῆλον, καί λιμένα τινά παρασχεῖν καί παραμύθιον ἀσφαλές τῶν αἰεὶ καταλαμβανόντων ἡμᾶς κακῶν». [Καί ἀπλούστερον· διότι εἶναι δυνατόν, εἶναι δυνατόν ἐκεῖνος πού ἔρχεται ἐδῶ μέ πίστιν νά καρπωθῆ μεγάλα ἀγαθά, διότι ὄχι μόνον τά σώματα, ἀλλά καί οἱ ἴδιες οἱ λάρνακες τῶν ἀγίων εἶναι γεμάτες ἀπό πνευματικὴν χάριν. Ἐάν δηλαδή αὐτό συνέβηκε στήν περίπτωσιν τοῦ [Προφήτου] Ἐλισσαίου καί νεκρός πού ἄγγιξε τήν λάρνακα ἔσπασε τά δεσμά τοῦ θανάτου καί ἐπανῆλθε πάλι στήν ζωή, πολύ περισσότερο τώρα πού ἡ χάρις εἶναι ἀφθονότερη, τώρα που ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἶναι περισσότερη, ἐκεῖνος πού θά ἀγγίξη λάρνακα μέ πίστιν, θά λάβῃ πολλήν δύναμιν ἀπό ἐκεῖ. Διά τοῦτο καί μᾶς ἄφησε ὁ Θεός τά λείψανα τῶν ἀγίων, θέλοντας νά μᾶς ὁδηγήσῃ πρός τόν ἴδιον ζῆλον μέ ἐκείνους καί νά μᾶς προσφέρῃ κάποιο λιμάνι καί ἀσφαλῆ παρηγοριά διά τά κακά πού μᾶς συμβαίνουν πάντοτε]”.

Φορείς της χάριτος του Αγίου Πνεύματος

Το γεγονός ότι τα ιερά λείψανα των αγίων είναι φορείς της χάριτος της ενεργείας του Αγίου Πνεύματος αποτελεί τρανή απόδειξη ότι τα νεκρά σώματα των δικαίων και αγίων καταγγέλλουν την Ανάσταση του Χριστού ως εναργέστατα διδάσκει ο

άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

“Αυτοί έγιναν ναοί του Θεού και καθαρά καταλύματα «ενοικήσω γαρ εν αυτοίς», λέγει ο Θεός «και εμπειπατήσω και έσομαι αυτών Θεός», ότι λοιπόν «ψυχαί δικαίων εν χειρί Θεού και ου μη άψηται αυτών βάσανος» το λέγει η θεία Γραφή· διότι ο θάνατος των αγίων είναι μάλλον ύπνος παρά θάνατος. «Εκοπίασαν γαρ εις τον αιώνα και ζήσονται εις τέλος» και «τίμιος εναντίον Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού». Τι λοιπόν πιο πολύτιμο υπάρχει από τον να είναι κανείς στα χέρια του Θεού; Διότι ο Θεός είναι ζωή και φως και όσοι βρίσκονται στα χέρια του Θεού υπάρχουν στη ζωή και στο φως”, γράφει ο μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας.

Η ευχή στον Άγιο Σάββα για ειρήνη

Ο Μακαριώτατος υπογραμμίζει στη συνέχεια ότι ο Άγιος Σάββας ακολούθησε τον Χριστό και περπάτησε μέσα στο φως της ζωής, δηλαδή την Ανάσταση του Χριστού.

“Ο Πατήρ ἡμῶν Σάββας ἠκολούθησε τόν Χριστόν, περιπατῶν ἐν τῷ φωτί Αὐτοῦ, διό καί ἔλαβε τό φῶς τῆς ζωῆς, τούτέστιν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ ἀφ’ ἑνός, καί ἔτυχε τῆς ἀφθαρτοποιήσεως τοῦ πηλοῦ αὐτοῦ, δηλονότι τοῦ σώματός του ἀφ’ ἑτέρου. Τό ἀφθαρτον σκῆνωμα τοῦ ἡγιασμένου Πατρός ἡμῶν Σάββα ἀποτελεῖ ἀκένωτον πηγῆν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀναβλύζει εὐωδία καί ἰαματική θεραπευτική ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἰδού λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ σημασία τῶν ἁγίων λειψάνων καί ἰδού ὁ λόγος, διά τόν ὁποῖον ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ἀποδίδει ἰδιαιτέραν τιμήν εἰς τά λείψανα τῶν ἁγίων καί δικαίων αὐτῆς. Ἄς ἀκούσωμεν καί πάλιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: «Ὅτι διά μέσου τοῦ νοῦ ὁ Θεός ἔγινε ἔνοικος στά σώματα [τῶν δικαίων] τό λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. «Οὐκ οἶδατε ὅτι τά σώματα ὑμῶν ναός τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ὑμῖν Πνεύματος Ἁγίου ἐστίν;» (Α΄ Κορ. 6,19) «Ὁ Κύριος τό Πνεῦμά ἐστι», (Β΄ Κορ. 3, 17). Πῶς λοιπόν μπορούμεν νά μὴν τιμῶμεν τούς ἐμψύχους ναούς τοῦ Θεοῦ, τά ἔμψυχα τοῦ Θεοῦ σκηνώματα; Διότι αὐτοί ζῶντες στάθηκαν μπροστά εἰς τόν Θεόν μετά παρρησίας». Τοιοῦτος ἔμψυχος ναός τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθη καί ὁ θεοφόρος Πατήρ ἡμῶν Σάββας, τοῦ ὁποῦ ὁ θάνατος ὕπνος μᾶλλον ἐστι ἢ θάνατος, ὡς μαρτυρεῖ τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Μέτριος, ἄκακος, πρᾶος, ἀπλοῦς, ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπέρ ἄνθρωπον ὄντως, καί ἄϋλος ἐν ὕλῃ οἶκος Θεοῦ καθωράθης πανάξιος; τὰς ἐξ αὐτοῦ προΐουσας σοι δωρεάς συμπαθῶς διαπορθμεύων ὑμῖν»”.

Τέλος, ολοκλήρωσε την προσφώνηση την οποία απέστειλε και λέγοντας:

“Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ τιμῶντες τήν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου παρακαλέσωμεν αὐτόν καί τήν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ λέγοντες: Χριστόν ἱκετεύσατε δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν εἰρήνην καί τό μέγα ἔλεος. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά»”.

Ἡ συνοδεία των Πατέρων επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα, διελθούσα κατά το ἔθος εκ της Ιεράς Μονῆς του Αββά Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου.

Η επιστροφή του λειψάνου από τη Βενετία

Στις 13 /26 Οκτωβρίου 1965 έφθασε στα Ιεροσόλυμα το λείψανο του οσίου Πατρός ημών Σάββα του ηγιασμένου από την Βενετία, στην οποία είχε μεταφερθεί από τους Σταυροφόρους. Το τίμιο και άφθαρτο λείψανο του οσίου Σάββα δόθηκε στην εκκλησία, στην οποία ανήκει υπό της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας μετά την άρση των αναθεμάτων και την έναρξη διαλόγου μεταξύ της Ορθοδόξου και της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας το έτος 1964.

Για την μετακομιδή του λειψάνου μετέβησαν τότε στη Βενετία οι μακαριστοί Μητροπολίτης Πέτρας Γερμανός και Καισαρείας Βασίλειος, ο Πνευματικός της Μονής του Αγίου Σάββα Αρχιμανδρίτης π. Σεραφείμ και ο νυν Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο οποίος τότε ήταν διάκονος. Μετά την υποδοχή στην πύλη του Δαυΐδ, το λείψανο τέθηκε για προσκύνηση επί μία εβδομάδα στον Πανίερο Ναό

της Αναστάσεως και ακολούθως μεταφέρθηκε στη Μονή, την οποίαν ο Όσιος Σάββας ίδρυσε για να παραμένει πηγή ευλογίας και ιάσεως των Αγιοσαββιτών Πατέρων και των προσκυνητών.

Παρακολουθήστε ένα σπάνιο βίντεο του 1965 από την επιστροφή του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Σάββα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, που έγινε μετά από ενέργειες του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Βενεδίκτου:

``